

den 10. Maj afgav en Beretning; paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt havde Udvalget kun holdt et enkelt Møde — det konstituerende.

I Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1911—12 forelagdes Lovforslaget paany i Landstinget i den Skikkelse, hvori Folketinget havde vedtaget det. Det nedsatte Udvalg afgav først Betænkning den 29. Maj 1912, paa et saa fremrykket Tidspunkt, at Forslaget slet ikke kom til 2den Behandling i samme Rigsdagssamling. Af Betænkningen fremgik det iøvrigt, at der i Udvalget havde været stærkt delte Meninger om Lovforslagets Bestemmelser. Der var dog samlet et Flertal (paa 10 af Udvalgets 15 Medlemmer) om at fremme Forslaget uden indgribende Ændringer. De Ændringsforslag, som dette Flertal stillede, gik væsentligst ud paa:

1) at stryge det i Folketinget vedtagne Forbud mod Afgivelse af udenretlige Erklæringer og Skøn.

2) at stryge det i Folketinget vedtagne Paabud om, at ikke alene Tilladelser, men ogsaa Afslag paa Anmodninger om at overtage en Bivirksomhed, skulde meddeles Konsejlspræsidenten (og derefter Rigsdagen).

I det nævnte Flertal fandtes Repræsentanter for alle 4 politiske Partier.

Et andet Flertal (paa 8 Medlemmer, kun omfattende Repræsentanter for Venstre og Højre) foreslog en Ændring, hvorefter Bestemmelsen (i Paragraf 10) om, at de i Paragraf 3 nævnte Embedsmænd (Generaldirektører, Departementschefer, Amtmænd, faste Dommere etc.) senest den 31. December 1917 skulde afgive de i samme Paragraf nævnte Bivirksomheder, som de eventuelt var i Besiddelse af ved Lovens Ikrafttræden, skulde udgaa.

Men dernæst var der af Udvalgets 5 Medlemmer, som ikke deltog i de foran nævnte Flertals Indstillinger, dels samlet, dels enkeltvis stillet en Række Ændringsforslag, der ret stærkt vilde forandre Lovforslagets Karakter. Videstgaaende var et af Sylow stillet Ændringsforslag, der gav

Lovforslaget en helt ny Affattelse. Dette Ændringsforslag var principielt i Overensstemmelse med det af Ellinger i Folketinget stillede Forslag, som foran er omtalt. Dog indeholdt det ingen Bestemmelse om, at Tjenestemanden ikke maatte drive en Profession, Handelsvirksomhed eller lign. Men dernæst foreslog Sylow, at der oprettedes en *Disciplinærret*. Dersom en Tjenestemand af sin overordnede fik Tilhold om at opgive — eller at undlade at overtage — en Bivirksomhed, kunde Tjenestemanden indanke dette for Ministeren. Dersom denne ikke ophævede Forbudet, skulde Sagen kunne forebringes Disciplinærretten. Dennes Kendelse var inappellabel.

Lovforslaget kom, som forannævnt paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt, ikke til 2den Behandling i Rigsdagssamlingen 1911—12, men det forelagdes paany i samme Ting i Begyndelsen af den følgende Samling. Det var til første Behandling den 15. November 1912, og Udvalgets Betænkning blev afgivet den 24. Februar 1913. Delingslinierne i Udvalget var, efter Betænkningen at dømme, ganske de samme som det foregaaende Aar. Inden Betænkningen blev afgivet, var Sylow afgaaet ved Døden, men hans Forslag fra forrige Betænkning stilledes nu af Juel. Ved 2den Behandling (den 5. Marts 1913) forkastedes alle Mindretalsforslagene eller toges tilbage, og Forslaget overgik til 3die Behandling med Flertallets Ændringer. Der hengik imidlertid nu ca. 5 Uger, før Lovforslaget kom til 3die Behandling, og da denne fandt Sted (den 8. April), viste det sig, at der havde fundet Forhandlinger Sted, som havde fremkaldt helt nye Delingslinier indenfor Udvalget. Venstres og Højres Medlemmer (herimellem ogsaa de 5, som tidligere havde stillet Mindretalsforslag) stillede nu i Forening en Del gennemgribende Ændringsforslag, hvoraf de vigtigste gik ud paa

1) at stryge det oprindelige Lovforslags Paragraf 3, efter hvilken det var forbudt Generaldirektører, Departementschefer, Direktører og Kontorchefer i Centraladministrationen samt Amtmænd og fast ansatte